

Goede Vrijdag en Pasen 2025

Misschien staat er een mooie illustratie van in de kinderbijbel: de Romeinse hoofdman bij het kruis van de Heere Jezus die tot een indrukwekkende conclusie komt: 'Waarlijk, deze Mens was Gods Zoon!' (Mark. 15:39). Het is deze belijdenis die centraal staat bij de knutsel voor Goede Vrijdag en Pasen die ZGG dit jaar heeft ontwikkeld.

Voorgeschiedenis

De uitspraak van de hoofdman staat niet op zichzelf. We hebben deze woorden eerder gehoord tijdens Jezus' leven op aarde.

Getuigenis door de engel Gabriël

Als Gabriël aan Maria vertelt dat zij zwanger zal worden uit de Heilige Geest, is hij de eerste die in de evangeliën hardop uitspreekt dat Jezus de Zoon van God is:

En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.

Lukas 1:35

Dit getuigenis klinkt in de beslotenheid van het gesprek tussen Gabriël en Maria.

Getuigenis door God de Vader (1)

Al snel zodra Jezus dertig jaar later Zijn rondwandeling op aarde begint, wordt Zijn doop door Johannes de Doper in de Jordaan beschreven. We lezen hoe daar – op wonderlijke wijze – de stem van God de Vader geklonken heeft:

En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!

Mattheüs 3:17

En dat de Heilige Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit den hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen!

Lukas 3:22

Mattheüs en Markus geven geen aanwijzingen over hoeveel mensen bij deze gebeurtenis aanwezig zijn geweest. Uit de beschrijving door Lukas is op te maken dat er omstanders waren toen Jezus werd gedoopt: 'En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus ook gedoopt was en bad, dat de hemel geopend werd...' (Luk. 3:21). Het lijkt erop dat die omstanders de stem van God ook hebben gehoord en dit dus een publiek getuigenis is geweest van Wie Jezus is.

Getuigenis door de duivelen

Kort na Jezus' doop in de Jordaan volgt in het Lukasevangelie een beschrijving van Christus' werkzaamheden in de omgeving van Kapernaüm. Hij geneest de schoonmoeder van Petrus en vele andere zieken, en Hij drijft duivelen uit. Dat laten die duivelen niet zomaar gebeuren. Ze roepen het uit:

En er voeren ook duivelen uit van velen, roepende en zeggende: Gij zijt de Christus, de Zoon Gods!
Lukas 4:41a

Ook hier is sprake van een publieke belijdenis, helaas van een bedenkelijke soort. Het zijn de duivelen, voortgebracht door de 'vader der leugenen', die dit roepen. Hun getuigenis van de waarheid is niet betrouwbaar. Daarom bestraft Christus hen ook en snoert hen de mond (vs. 41b).

Getuigenis door Petrus

Hoe langer Jezus rondwandelt in Israël, hoe meer 'de mensen' over Hem gaan zeggen. Tijdens het gesprek hierover tussen Jezus en Zijn discipelen vraagt de Heiland Zijn discipelen om kleur te bekennen. 'Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?' (Matth. 16:15b)

En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.
Mattheüs 16:16

In de beslotenheid van de vertrouwde kring discipelen worden deze woorden van Petrus door Christus gebruikt om Zijn volgelingen te verbinden aan Zijn Koninkrijk en de komende uitbreiding daarvan. Daarmee worden Petrus' woorden het fundament van het christelijk belijden.

Getuigenis door God de Vader (2)

Kort na Petrus' belijdenis volgt de gebeurtenis op de berg der verheerlijking, waar alleen Petrus, Johannes en Jakobus bij aanwezig zijn. God de Vader bevestigt nogmaals dat Jezus Christus Zijn Zoon is:

Terwijl hij nog sprak, ziet, een luchtige wolk heeft hen overschaduwd; en ziet, een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!
Mattheüs 17:5

En er geschiedde een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem!
Lukas 9:35

De drie discipelen hebben deze woorden niet voor zichzelf gehouden, maar gedeeld met de andere discipelen, waardoor het ook ons is overgedragen in de evangeliën.

Romeinse hoofdman

Verschillende stemmen hebben dus al duidelijk gemaakt dat Jezus van Nazareth de Zoon van de levende God is: de engel, God Zelf, de duivelen en Petrus. In eerste instantie zijn het stemmen uit de geestelijke werkelijkheid die dit getuigenis op aarde geven. Zij weten het eerder dan mensen. Petrus is na verloop van tijd de eerste mens die dit ook belijdt. En direct na Jezus' dood aan het kruis voegt zich daar nog een mensenstem bij: die van de Romeinse hoofdman over honderd.

En de hoofdman over honderd, die daarbij tegenover Hem stond, ziende, dat Hij also roepende den geest gegeven had, zeide: Waarlijk, deze Mens was Gods Zoon!
Markus 15:39

Deze woorden komen uit de mond van een Romein. Een heiden, in de ogen van de Joden. Hij komt in het rijtje te staan van heidenen die al voor de uitstorting van de Heilige Geest de God van Israël leren kennen. Zijn woorden moeten zijn opgevallen op de kruisheuvel: Mattheüs, Markus én Lukas beschrijven de gebeurtenis (met elk een iets ander perspectief).

Getuigenis in de wereld

Het ís ook een opvallende belijdenis van deze hoofdman. Vanuit ons Nederlandse perspectief zijn we ons daar minder van bewust: Nederland is eeuwen geleden diep geworteld in het christendom. Maar in een islamitisch of boeddhistisch land is het een indrukwekkende belijdenis: Jezus Christus is de Zoon van de levende God. Hier wordt de ware God beleden: de Drie-enige, de Levende (het is Pasen geworden!). Zo'n belijdenis te midden van moslims, boeddhisten, atheïsten of vul maar in, getuigt van een grote verandering in het hart. En als het oprecht is, krijgt dat een vervolg in vruchten van geloof en bekering.

Zo is de Romeinse hoofdman een 'voorloper' van alle mensen uit allerlei culturen en godsdiensten die hem in de eeuwen na Christus' dood en opstanding volgen met hun belijdenis dat Christus de Zoon van God is. Via deze Romein geeft de dood van de Heiland zicht op de zegen van Christus' Middelaarsarbeid: 'want alle volken zullen komen en voor U aanbidden' (Openb. 15:4m).